

5- KINH PHẬT NÓI VỀ NHÂN DUYÊN ĐỜI TRƯỚC
CỦA VIỆC ĐAU LŨNG

Nghe như vậy:

Một thuở nọ, Đức Phật ngự tại con suối lớn A-nậu, cùng với đại chúng Tỳ-kheo năm trăm vị, đều là bậc A-la-hán, đã chứng được sáu thứ thần thông, chỉ trừ Tỳ-kheo A-nan.

Bấy giờ, Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Thuở xưa, trong thành ở La-duyệt-kỳ, nhân ngày lễ lớn, mọi người tụ hội. Bấy giờ, trong nước có hai lực sĩ của hai dòng họ là Sát-đế-lợi và Bà-la-môn cũng đến tụ hội. Lúc hai lực sĩ đấu nhau, lực sĩ dòng Bà-la-môn bảo lực sĩ dòng Sát-đế-lợi rằng:

–Anh đừng đánh tôi, tôi sẽ cho anh nhiều tiền bạc, vật báu.

Vì vậy lực sĩ dòng Sát-đế-lợi không dùng hết sức, chỉ giả bộ chịu phục. Do đó hai người đều được khen ngợi, đều được nhà vua ban thưởng. Nhưng lực sĩ Bà-la-môn không đền ân đúng như lời đã hứa với lực sĩ dòng Sát-đế-lợi. Sau đó lại đến ngày lễ lớn, họ lại đến tụ hội để đấu với nhau. Lực sĩ dòng Bà-la-môn lại yêu cầu lực sĩ dòng Sát-đế-lợi giống như lần trước. Lực sĩ dòng Sát-đế-lợi lại nường tay, không đánh thật, nên hai lực sĩ lại được thưởng như lần đầu, nhưng anh ta lại nuốt lời hứa, như vậy cho đến ba lần. Sau, lại đến ngày lễ hội, lực sĩ dòng Bà-la-môn lại nói với lực sĩ dòng Sát-đế-lợi rằng:

–Tôi đã hứa với bạn ba lần. Vậy để lần này tôi đền ân một lần luôn.

Vị lực sĩ dòng Sát-đế-lợi nghĩ rằng: “Người này đã mấy lần lừa dối ta. Chẳng những y không đền ân mà còn xâm lấn phần của ta nữa. Hôm nay ta phải giết gã”. Khi ấy lực sĩ dòng Sát-đế-lợi cười mũi, bảo rằng:

–Anh đã lừa dối tôi ba lần. Nay tôi không cần tiền bạc của anh đâu.

Nói xong, người lực sĩ dòng Sát-đế-lợi ò tay mặt lên cổ, tay trái nắm eo, hai tay xiết lại, bẻ gãy xương sống của lực sĩ dòng Bà-la-môn, như bẻ gãy cây mía, rồi vác lực sĩ dòng Bà-la-môn đi ba vòng để cho mọi người thấy, sau đó mới quật xuống đất. Khi rơi xuống đất, lực sĩ dòng Bà-la-môn chết ngay. Bấy giờ vua và các quan đều vui mừng, tặng anh ta mười vạn đồng tiền vàng.

Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Thầy có biết vị lực sĩ dòng Sát-đế-lợi đã hạ sát vị lực sĩ dòng Bà-la-môn lúc bấy giờ là ai chăng? Đó chính là Ta ngày nay. Còn lực sĩ dòng Bà-la-môn lúc đó nay là Đê-bà-đạt-đa.

–Này Xá-lợi-phất, lúc bấy giờ vì tham lam, giận tức cho nên Ta đã giết vị lực sĩ ấy. Do nhân duyên này mà Ta bị đọa vào địa ngục, bị nấu đốt, hành hạ, trải qua mấy ngàn năm. Nay Ta đã thành Phật, các lậu đã hết, nhưng do nhân duyên thuở xưa còn sót lại nên nay Ta bị chứng đau lưng này.

Bấy giờ Đức Thế Tôn tự nói về nhân duyên quá khứ bằng bài tụng:

*Ngày lễ hội đấu nhau
Ý muốn đổi thủ phục
Một lần quật xuống đất
Làm y gãy xương sống
Bởi do nhân duyên này
Mãi thọ khổ địa ngục
Dư ương trước sót lại*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nay bị chứng đau lưng.
Duyên này không mất đi
Cũng chẳng tan trong không
Giữ ba nhân duyên này
Thân, khẩu, ý đừng phạm.
Ta đã tự thành Phật
Là vị tướng ba cõi
Tại suối lớn A-nậu
Tự nói duyên đời trước.*

Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Thầy hãy xem Đức Như Lai, các điều ác đã chấm dứt, các điều thiện đã đầy đủ, đối với Trời, Rồng, Quỷ thần, vua chúa, quan dân tất cả chúng sinh, Ta đều muốn cho họ được độ, vậy mà vẫn không thoát khỏi tai ương đời trước còn sót lại. Huống chi những người si mê tối tăm chưa đắc đạo!

Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Các thầy phải tu học như vậy, phải gìn giữ ba lỗi của thân, bốn lỗi của miệng và ba lỗi của ý.

Khi Đức Phật dạy như vậy, Tôn giả Xá-lợi-phất và năm trăm vị La-hán, tám bộ quỷ thần, nghe lời Phật dạy, thấy đều vui mừng lãnh thọ thực hành.

M